

Kod modułu	M_WE_SEM10 CHZG ST1
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Choroby zwierząt gospodarskich– staż. Blok I
	Diseases of farm animals – clinical training. Block I
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	Obowiązkowy
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	X
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Krzysztof Lutnicki
Jednostka oferująca moduł	Katedra i Klinika Rozrodu Zwierząt, Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt, Katedra Epizootiologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych UP w Lublinie
Cel modułu	Opanowanie umiejętności praktycznych w zakresie rozpoznawania i leczenia chorób zwierząt gospodarskich, niezbędnych do wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Nabycie praktycznych umiejętności diagnostyki różnicowej, leczenia, profilaktyki i zwalczania chorób zwierząt gospodarskich w praktyce terenowej zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1 Ma wiedzę z zakresu diagnostyki, profilaktyki i terapii chorób zwierząt gospodarskich oraz marketingu zawodowego.
	Umiejętności:
	U1 . Potrafi zbierać wywiad, przeprowadzać badanie kliniczne zgodnie z planem badania klinicznego, wnikliwie analizować i właściwie interpretować objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne, wyniki badań laboratoryjnych i dodatkowych, formułować rozpoznania, z uwzględnieniem diagnostyki różnicowej oraz podejmować czynności terapeutycznych i profilaktycznych
	U2. Potrafi stosować sedację, znieczulanie, zasady aseptyki i antyseptyki oraz wykonywać podstawowe zabiegi chirurgiczne i ginekologiczno- położnicze u zwierząt.
	U3. Potrafi zdiagnozować fazę cyklu rujowego, ciążę, rozpoznać i leczyć zaburzenia rozrodu oraz udzielić zachowawczej i operacyjnej pomocy porodowej u zwierząt gospodarskich.
Kompetencje społeczne:	

	K1 Przestrzega zasad etyki zawodowej w zakresie czynności lek. wet. w odniesieniu do zwierząt gospodarskich
	K2 Rozumie własne ograniczenia, konieczność stałego dokształcania się i samodoskonalenia w zakresie chorób zwierząt gospodarskich.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści programowe modułu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poskramianie zwierząt z użyciem narzędzi (pętla farmerska, klucz nosowy, pętla ryjowa, itd.) 2. Badanie przedmiotowe ogólne 3. Zakładanie sondy nosowo- gardłowej 4. Zakładanie rozwieracza 5. Zakładanie sondy Thygesena 6. Pobieranie treści żwacza 7. Punkcja do żwacza, trokarowanie 8. Badanie rektalne 9. Badanie gruczołu mlekowego, pobieranie próbek 10. Zastrzyk domięśniowy i podskórny 11. Wlew dożylny 12. Pobieranie krwi z żyły jarzmowej i ogonowej w układzie zamkniętym 13. Pobieranie moczu, cewnikowanie pęcherza moczowego u krów 14. Opatrunki 15. Zakładanie próby tuberkulinowej 16. Zakładanie kateteru dożylnego (venflonu) i wlewy dożylne, iniekcje dożylne jednorazowe 17. Zastrzyk podskórny, zastrzyk domięśniowy 18. Postępowanie w przypadku urazów i ran 19. Metody znieczulenia ogólnego i miejscowego 20. Praktyczne stosowanie badania Rtg i Usg 21. Umiejętność badania układu rozrodczego krowy (USG) 22. Pobranie nasienia i wykonanie inseminacji 23. Umiejętność rozwiązywania ciężkich porodów (fetotomia, cesarskie cięcie) 24. Umiejętność diagnostyki i leczenia zaburzeń płodności (płukanie macicy, pobieranie wymazów do badań cytologicznych i bakteriologicznych, wykonanie biopsji macicy).Manualne odklejanie łożyska
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gerrit Dirksen, Hans-Dieter Gründer z Giessen i Matthaeus Stöber: Choroby wewnętrzne i chirurgia bydła. Galaktyka 2011 2. R.W. Blowey, A.D. Weaver: Atlas chorób bydła, U&P 3. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe polecane przez opiekunów stażu.
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: staż kliniczny realizowany w klinikach Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, konsultacje z lekarzami pełniącymi dyżury kliniczne, wyjazdy w teren z lekarzami.

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W.1 Bieżąca ocena studentów podczas odbywania stażu klinicznego.</p> <p>U.1, Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych w trakcie odbywania stażu klinicznego w oparciu o postępowanie w konkretnych przypadkach klinicznych</p> <p>K.1 Obserwacja i ocena postawy studenta w trakcie odbywania stażu klinicznego</p>
Bilans punktów ECTS	<ul style="list-style-type: none"> • Opracowywanie historii choroby – 2 godz. • Realizacja stażu klinicznego – 30 godz. • Zaliczenie stażu i historii choroby – 1 <p>Łączny nakład pracy studenta – 33 godz., co odpowiada 1 pkt ECTS</p>
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<ul style="list-style-type: none"> • Realizacja stażu klinicznego – 30 godz. • Zaliczenie historii choroby – 1 godz. <p>Łącznie 31 godz., co odpowiada 1 punktowi ECTS</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1- WE_W17++, WE_W18++, WE_W19++, WE_W20++, WE_W21++</p> <p>U1 - WE_U14++, WE_U16++, WE_U17++, WE_U19++, WE_U20++, WE_U23 ++, WE_U25++</p> <p>U2 - WE_U24++, WE_U25++, WE_U26++, WE_U14++</p> <p>U3 – WE_U16++, WE_U19++, WE_U25++</p> <p>K1 – WE_K2++</p> <p>K2 – WE_K5++, WE_K6++</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	ocena zadania projektowego (historia choroby), ocena zaliczenia stażu przez opiekuna – po 25% z każdego stażu na poszczególnych katedrach.